

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

326. Qvænam beneficia sint capacia Coadiutoriæ temporalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

CAPUT SECUNDUM.

De Causa materiali & efficiente Coadjutoriae, sive in quibus beneficiis, & à quibus concedatur.

*Ques. 326. Quanam beneficia sint capacia
Coadjutoriae temporalis?*

1. **R**esp. primò: Beneficia omnia & quæcunque majora, duplia, cujuscunq; generis & nominis, curam aliquam, jurisdictionem vel administrationem habentia, & per consequens etiam officia ecclesiastica. Remouch. de Coadjutor. c. 6. n. 1. Sic itaque Prælati, Rectoribus utriusque sexus præminentia vel dignitate quavis, etiam seculari fulgentibus, modò jurisdictionem aliquam vel administrationem habuerint, dati tales Coadjutores, dum ob seuum, morbum aliudve impedimentum non sunt amplius pares; & in speciatis curatis, aut ad officium aliquod in ecclesia obligatis. Remouch. 6. 7. n. 1. & 2. Sic in specie Coadjutor dari potest Archidiacono. c. consultationibus. de Cler. agror. & ibi Fagn. n. 2. Episcopo & Prælati superioribus. c. ex parte. tit. eod. Fagn. loc. cit. Rectoribus parochialium. c. de Rectoribus. tit. eod. Fagn. loc. cit. Habentibus personatum vel quodcumque beneficium certi ministerii & officii, Fagn. loc. cit. n. 3. citans Hostiens. in c. consultationibus. n. 1. Abbat. Fagn. n. 4. Archid. in c. fin. n. 2. desuppl. negl. Praetor. m. 6. & alii apud Fagn. Generali perpetuo Religiosi. Fagn. n. 5. ex Anchor. conf. 118. n. 7. Tusch. Lit. C. concil. 402. n. 5. ubi, quod tali, si sit decrepitus & inutilis, debet dari Coadjutor; non autem debet amoveri in totum, vel privari.

2. Resp. secundò: Secus est de beneficiis simplicibus, etiam Canonicatibus. Remouch. loc. cit. n. 2. & c. 14. n. 6. ubi, quod beneficia simplicia, nempe Caenonicatus, nequeant esse subjectum materiale Coadjutoria simplicis seu temporalis, idque, ut addit in parenthesis, impossibilitate juris & facti. Dantur enim Coadjutoria temporales in favorem Ecclesie & Coadjuti; dum autem illis beneficiis nulla administratio, nullumque regulatiter onus annexum, quam legendi horas, vel ad summum exercitium Ordinis; & Ecclesia in utroque, dum ob infirmitatem suam ad id inhabiles sunt, gratiosè dispensat, relictis iis integris fructibus, quorum alias partem in Coadjutorem illum temporalem erogare debuissent. Hinc, inquam, cessat ille beneficiati infirmi favor, uti & Ecclesia eo ultero cedentis. Remouch. num. 2. & 3. Et si forte talibus beneficiis incumbatonus dicendi sacra aliquot, debeatque forte curare ea legi per altos dato stipendio, non exinde ad suppeditandum hoc onus legendi sacra illa dicentur eorum Coadjutores. Satis id ipsum quoque patet ex eis, quod SS. Canones, dum agunt de constitutis Coadjutoribus temporalibus horum beneficiorum, nullam faciendo mentionem meminerint.

R. Leuren. Tract. II. De Coadj.

solum eorum, quibus incumbit cura animarum, administratio, dignitas, vel officium aliquod, quorum exercitium impeditur per infirmitatem Coadjuti in grave Ecclesia & subditorum detrimentum, uti videre est ex can. 17. q. 1. & seq. ubi de Coadjatore dando Episcopis & Rectoribus parochialium morbo gravi & incurabili impeditis, & ex rit. de Cler. agror. ubi in posterioribus capitibus mandatum dari Coadjutores Episcopis & Rectoribus parochialium; in prioribus vero, ubi agebatur de simplicibus presbyteris factis inidoneis & infirmis filiis Pontifex de Coadjutoribus illis dandis, permittitque illis integrum fructuum perceptionem, veritatem simpliciter Misericordia celebratione ob debilitatem vel scandalum. Remouch. loc. cit. à n. 4.

Ques. 327. Quanam beneficia sint capacia Coadjutoriae perpetuae?

1. **R**esp. primò: Coadjutoriae perpetuae non cadunt in beneficia simplicia, qua nullam administrationem habent, utpote qua unica est harum quoque Coadjutoriarum materia, seu causa materialis. Remouch. c. 6. à n. 9. Wames. in Iure Pontif. cons. 3. n. 33. ubi, quod dum beneficium neque in temporalibus, neque in spiritualibus ullam administrationem habet; sed titulo tenus tantum dignitas est, alioqui per omnia simplex beneficium, quod sub simplici tonsura obtineri potest, nullum requires residentiam, deficiente hac materia administrationis, qua Coadjutoriarum unica & sola causa est, ut Rebuff. in pro benef. tit. reprob. benef. viven. impetrat. gl. 7. n. 19; illius obtiendi Coadjutoriam nullus potest esse color. Wamesium verò loqui de Coadjutoriis perpetuis, patet ex ipso statu controversia, quam ibi tractat. Praterquam enim, quod Coadjutoriae ha (quod illis cum temporalibus commune est) secundum etymon nominis intrinsecè respiciant administrationem, officium seu onus aliquod, in quo ferendo, quia alter est insufficiens, indiget coadjuvatione, adeoque beneficia carentia tali administratione eas veluti ex natura rei excludant per leges quoque positivas, & sic veluti ab extrinseco ab iisdem beneficiis excluduntur, illaque earum redduntur incapacia, ut patet ex c. 1. & 2. de concess. præb. & c. detestanda, eodem tit. in 6. ubi, eti expressè solum provisiones, gratia preventivæ, expectativa aliisque promissiones super beneficiis necdum vacantibus reprobentur & inhabeantur (ita etiam ut nulla sint, nec unquam reconvalidati possint aut effectum aliquem directè aut indirectè, aut alio quovis modo fortiri absque expresa sanatoria & dispensatione, ut Remouch. cit. c. 6. num. 12. citans Abb. in c. 1. de concess. præb.) nulla facta mentione explicita Co-

L. 2

adju-